

96550198-3	09/01/2026	מעריב מקומונים - זמן צפון	עמוד 10	1	24.57x35.01
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

לאפשר לאמנות לשמש כשפה :

לאפשר לאמנות לשמש כשפה של ריפוי, עדות ותקווה

ביום חמישי הושקה התערוכה "מבט לאחור ומבט קדימה" (אוצרת: ד"ר אביבית אגם דאלי) בגלריית תיאטרון היהלום ברמת גן. חלק מהעבודות מתארות סוג של חזרה לשגרה: נופים פסטורליים, אנשים בטבע ובפעילויות חברתיות כאלה ואחרות, אך חלק אחר של העבודות עדיין חוקר ומתפתל סביב המלחמה ומוראותיה

האמנית **בטי אשכנזי** מבקשת לבחון ביצירותיה יחסים במבט אחורה למבט לעתיד, זיכרון העבר עדיין נוכח בהווה והעבר 'טרי' וכואב, "אך כשישבתי לצייר או פסל חיפשתי את נקודות האור במבט לאחור. דרך הנאיביות, הצבעוניות החמה והתנועה בעבודה אני מבקשת להפנות מבט קדימה אל אפשרות של ריפוי הנפש וחזרה לשגרה". **יוליה אורלוב** מציגה את "**פרחי עתיד ליד חומות**" - פרחים פורחים בשקט בין הקירות הישנים. "זו תזכורת לכך שעתיד תמיד ימצא את הדרך גם בצל העבר", היא אומרת. ביצירה "רגע בין עבר לעתיד" מופיע מעבר חולף ומשיר חכמה והעתיד נותן תקווה ומבטיח הזדמנות חדשה. ביצירה "**הדופק של מגפולים**" "זה קצב של העיר, שמוביל אותי קדימה דרך חושך ואורות. בין הקירות האפורים נוצצת התקווה ליום בהיר חדש", היא מסבירה.

הציורים של **רונה בר און** הם מפגש של האדם עם הטבע, מתוך התבוננות עמוקה בנוף הפתוח, מפגש מרפא, מעצים ועמוק. "את הציורים שלי מאפיינים צבעים דומיננטיים, לעיתים אפילו יותר מהמציאות היומיומית. בשבילי הם מאפיינים את מנעד הרגשות וההתרגשות מול הטבע", מספרת **בר און**. ביצירה

יצירה של האמנית רונית רינשטיין, צילום: פרטי

התחושה, החרדה והגעגוע למה שהיה". האמן **יהורם גלילי** מציג ארבעה צילומים אמנותיים, שכל אחד מהם מציג תקווה ואופטימיות אחרי המלחמה הקשה שהגיעה לשלב מגננה. "בצילום שצילמתי בחוף ביפו לפני כחודשיים, זמן קצר לפני

יצירה של האמנית חנית גורן, צילום: פרטי

שבתי **שחק** קיבלה בהפתעה הצעת נישואין מבן זוגה **אביאור**, מופיעות יונים כמו במסדר צבאי ומעליהן יונה מעופפת. בצילום נוסף תיעדתי רגע 'היסטורי' לכאורה של שחקנים המחופשים לחיילים רומאים משוחחים בסמוך לאקרפוליס באתונה, שאליו הגענו לאחרונה אני ואשתי **איריס**, הוא מספר.

היצירה "**Colorful Hope Spray**" של

יצירה של האמן גבריאל מנשה, צילום: פרטי

האמנית **שרון פסט** היא טכניקה מעורבת של אקריליק וסטיקרים על קנבס מתוח על עץ. "בעבודה זו חקרתי את המפגש בין אפלה לתקווה ובין שחור לצבעוני. ביצירה מיכל ספריי שחור לכאורה, סמל לעולם תעשייתי, קשוח ואחיד, מתפקע במפנים ומשחרר החוצה זרם מתפרץ ומפתיע של צבע, חיים, שמחה ותקווה", היא מציינת.

האמן **אבי לוי** מציג מספר יצירות ובהן: "**מנגינת המלחמה**" - "בעולם של אש והרס היא בוחרת בניגון - לא כדי לברוח, אלא כדי להעניק משמעות לכאב. הצלילים חוצים את העשן כעדות לשקט שאינו נשרף", הוא מסביר. ביצירה "**נוכחת**" בתוך מסיבה רועשת, עשן סמיך ואורות מתחלפים אישה אחת יושבת בצד. "היא לא חלק מההמון, היא מקורו. שקטה, רכה, אך הכול מתרחש מכוחה. זו אינה בדידות אלא נוכחות", הוא אומר.

ובהן "**ישראלניה על המזוודות**", שאותה יצרה בעקבות ההתקפה הקשה באוקטובר 2023. ישראלניה, נכדתו של שרוליק (של דוש), יושבת על המזוודות, עקורה מביתה. "עבודה זו מבטאת את העקירה, הכפויה בעבר ומסמלת גם את התהיות של הדור הצעיר, האם לשוב לביתו לאחר המלחמה, ואולי בכלל לעקור ולעזוב את הארץ", היא אומרת. ביצירה "**החזון הציוני והייאוש**" הרצל, חוזה המדינה יושב על אופנוע ישראלי מיואש, בודד ובורח.

האמנית **עדי גולדהירש** מציגה עבודת צילום וגם תמונה שיצרה בעזרת בינה מלאכותית. בשתיהן נשקף נוף של תקווה. "ועכשיו אפשר לשבת ברוגע בקצה השמיים, להניח בצד את הציוד הכבד, להביט רחוק, לנשום את הנוף, או אולי להתהלך בתוכו", היא אומרת. התמונה "**קץ יסורי**" נוצרה כמחווה ל**אלון אהל**, שנכנס לליבה וללב העם ובהשראת השיר אותו נשא בליבו כשיר

יצירה של האמן מרק רפיביץ, צילום: פרטי

תקווה לכל אורך תקופת השבי בעזה. **לאלה בר** יש סדרת יצירות המציעה מבט אל תוך התהליך הנפשי המשתנה של החברה הישראלית בעקבות המלחמה. **בר:** "העבודות מתארות מסע רגשי רב-שכבתי: מכובד האדמה המייצג את משא הזיכרון הכואב והשכול, דרך גשם המיתרים המבטא את הפגיעות, העדות והרגישות המתעוררת מחדש ועד למסך הרגישות - מבנה מורכב של הסתגלות קולקטיבית. האמנות משמשת כאן שפה של הכלה ועיבוד, המבקשת לגשר על התהום בתוך המציאות המורכבת".

האמן **גבריאל מנשה** מצא את עצמו שותק אחרי השבעה באוקטובר. **מנשה:**

יצירה של אמנית מיכל אדם, צילום: פרטי

"המצלמה, שבדרך כלל מהווה עבורי מרחב נשימה, הפכה לחפץ שאיני מצליח לגשת אליו. עם הזמן הבנתי שאני מוכרח למצוא דרך לבטא את מה שנעקר והתערער. אספתי לסטודיו זרי פרחים, לעיתים מהפח השכונתי, סמליות שברירת של חיים, יופי וחמניות, והנחתי להם לנבול לנגד עיניי. חיכיתי לרגע המדויק שבו האור נוגע בהם כמו עדות שקטה, ודרכו יצקתי לתוך הפריים את

"התערוכה מבקשת לבחון סוגיות כמו: כיצד נראית חזרה לשגרה אחרי תקופה של אובדן וחרדה? אילו עקבות משאירה המלחמה בגוף, בנפש, ובנוף? האם ניתן לדבר על שלום, על ריפוי או על פיוס? אומנם חלק מהעבודות המוצגות בה מתארות סוג של חזרה לשגרה: נופים פסטורליים, אנשים בטבע ובפעילויות חברתיות כאלה ואחרות, אך חלק אחר של העבודות עדיין חוקר ומתפתל סביב המלחמה ומוראותיה: למשל קיר מנוקב מירי עם פרח כלנית אדום בודד לצידו או תמונה של אנשים הכבולים בשלשלאות זה לזה הן שתי דוגמאות לאמביוולנטיות שמקרינה התערוכה באופייה. כך הופכת האמנות למרחב של עדות, תקווה וחיבור מחודש".

כך אומרת ד"ר **אביבית אגם דאלי**, שבים חמישי הושקה התערוכה "מבט לאחור ומבט קדימה" שהיא אוצרת בגלריית תיאטרון היהלום, רחוב היצירה 3, רמת גן. נעילת התערוכה: 31.1.26. היצירות המוצגות בתערוכה ניתנות לרכישה.

האמנים והאמניות המשתתפות בתערוכה: **אבי חתם**, **אבי לוי**, **אוקי שוורץ**, **אורי סולומונוביץ**, **אורי פרידמן**, **אלה בר**, **אלונה נגדלנה**, **בטי אשכנזי**, **גבריאל מנשה**, **גל רוזנברג**, **גנאדי סקוסירב**, **דוד אוחנה**, **דניאל תורגמן**, **חגית גורן**, **יהורם גלילי**, **יוליה אורלוב**, **ילנה דן**, **יפה דסה**, **ליז בכר**, **מיכל אדם**, **מרק רפיביץ**, **עדי גולדהירש**, **רונה בר און**, **רונית רינשטיין**, **רותם לרר ושרון פסט**.

לדברי **אגם דאלי**, החל מאוקטובר 2025 ניצבת החברה הישראלית בפני מציאות חדשה : טעונה, פצועה, אך גם מלאת תקווה. "התערוכה שואפת להציג את קווי המתאר של מה שנשאר ושל מה שנולד בעקבות מלחמת 'חרבות ברזל'. זהו ניסיון להביט קדימה אל העתיד, מבלי לשכוח את מה שקרה ולאפשר לאמנות לשמש כשפה של ריפוי, עדות ותקווה", היא מציינת.

האמן **גנאדי סקוסירב**, תושב קיבוץ בארי, ביקר בבתים ההרוסים של קיבוץ בארי, ותיעד בציור מרגש המופיע בהזמנה לתערוכה פרח בודד מושיט יד אל האור בתוך החושך ששרר שם. הציור של **יפה דסה** צויר בהשראת עבודה של **אמי דורי**, שאותה החלה בתקופת המלחמה בפניו מהקיבוץ לאחר הטבח באוקטובר. **יפה:** "הזוג המשקף את מצב של החברה הישראלית, שהתמודדה עם הטבח האיום, חטיפת אזרחים וחילול גופות. באופק אפשר לראות את הילדים רצים אל התקווה והחזרה הביתה לשגרה ולחיים נורמליים".

האמנית **מיכל אדם** מציגה כמה יצירות

יצירה של האמן גנאדי סקוסירב, צילום: פרטי

צילום אמנותי של האמן יהורם גלילי